

El camí que no duia enlloc

Del poble, n'eixien tres camins: l'un anava cap a mar, el segon cap a la ciutat i el tercer no anava enlloc.

En Martí ho sabia perquè ho havia preguntat a tothom, i de tothom havia rebut la mateixa resposta:

- Aquest camí? No porta enlloc. És inútil anar-hi.
- Però aleshores, per què l'han fet? -insistia en Martí.
- No l'ha fet ningú, sempre hi ha estat.
- Però ningú no ha anat mai a veure on duu?
- Si et diem que no hi ha res a veure...

Era tan obstinat que van començar a anomenar-lo Martí Caparrut, però ell no s'empipava i continuava pensant en el camí que no duia enlloc.

Quan va ser prou gran, un matí es va llevar d'hora, va sortir del poble i sense pensar-s'ho gens va enfilel el camí misteriós. A dreta i esquerra hi havia unes mates, però ben aviat van començar els boscos. Les branques dels arbres s'entrecruaven per sobre del camí i formaven un túnel fosc i fresc en el qual penetrava només de tant en tant un raig de sol.

Camina que caminaràs, el túnel no s'acabava mai i a en Martí li feien mal els peus, i quan ja començava a pensar que faria bé de tornar-se'n enrere, va veure un gos.

El gos el va anar a trobar remenant la cua i li va llepar les mans; després va seguir pel camí i es girava a cada pas per veure si en Martí encara el seguia.

- Ja vinc, ja vinc! -deia en Martí, picat per la curiositat.

Finalment, el bosc va començar a esclarissar-se: va reapareixer el cel i el camí va acabar davant d'una gran reixa de ferro.

A través dels barrots, en Martí va veure un castell amb totes les portes i les finestres esbatanades. Des del balcó, una bellíssima senyora saludava amb la mà i cridava alegrement:

-Endavant, endavant, Martí Caparrut!

-Veus -es va felicitar en Martí-, jo no sabia que havia d'arribar aquí, però ella sí.

Va empènyer la reixa, va travessar el parc i va entrar a la sala del castell just a temps de fer una reverència a la bella senyora, que baixava l'escalinata.

-Aleshores, no t'ho has cregut? -va dir la senyora.

-Què és el que no m'he cregut? -es va estranyar en Martí.

-La història del camí que no duia enlloc -va afegir la senyora.

-Era massa estúpida. I a mi em sembla que hi ha més llocs que no pas camins per anar-hi -va fer en Martí.

-Certament, només cal tenir ganes de moure's. Ara, vine, que t'ensenyaré el castell -li va dir la senyora.

Hi havia més de cent sales curulles de tresors de tota mena, com en els castells dels contes. I a cada moment la bella senyora deia:

-Agafa el que vulguis. Ja et deixaré un carro per dur el pes.

Imagíneu-vos si es va fer pregar gaire, en Martí! El carro era ben ple quan se'n va anar. En el pescant, s'hi va asseure el gos, que era un gos ensinistrat i sabia governar els cavalls.

Al poble, on ja l'havien donat per mort, en Martí Caparrut va ser rebut amb molta sorpresa. El gos va descarregar al mig de la plaça tots els tresors, va remenar dues vegades la cua per dir adéu, es va tornar a enfilat al pescant, i au, enllà, enmig d'un núvol de pols. En Martí va fer regals a tothom, amics i enemics, i va haver d'explicar cent vegades la seva aventura, i cada vegada que acabava, algú s'afanyava a enfilat el camí que no duia enlloc.

Però aquell mateix vespre van tornar l'un darrere l'altre, amb la cara llarga per la ràbia: el camí, segons ells, acabava al mig del bosc, entre un mar de bardisses.

No hi havia ni reixa, ni castell, ni bella senyora. Perquè alguns tresors només existeixen per al primer que segueix el camí nou, i el primer havia estat en Martí Caparrut.

Gianni Rodari (adaptació)

1 Pinta l'opció correcta en cada cas:

- a) Dels tres camins que sortien del poble, l'un anava cap al , el segon cap i el tercer .
- b) En Martí sempre preguntava com era que ningú no havia anat mai .
- c) Tothom en el poble l'anomenava perquè .
- d) Quan en Martí va ser prou gran va .
- e) Al final del camí, en Martí va trobar .
- f) En Martí Caparrut va tornar al poble i .
- g) Al vespre tothom enfilava el camí que no duia enlloc i .

2 Marca per què creus que en Martí va trobar la fortuna i els altres habitants del poble no:

Perquè no es va donar per vençut.

Perquè va tenir sort.

VOCABULARI

3 Fixa't que el verb pregar que surt a la lectura té més d'un significat. Busca'l en el diccionari i escriu una frase amb cada un dels significats que té.
